

Не щешъ ли ми муха врѣхлето
 Хврѣкни, незванно наскочи
 На едного на рогѣтъ;
 Сѣди спокойно тя, безъ срамъ, —

А тамъ —

Наблизо до долѣтъ

Муха тѣ друга въ пѣтя срѣщатъ. —

„Отгдѣ ти, сестро, тѣй?“ Попитва тѣзъ

Сѣдящата оназъ, —

А тя, расперена на срѣща,

Навирия носъ

И ней въ очи ей тѣй и тросъ:

„Извѣстно откждѣ! . . Не играхми . . .

„Ний орахми!“ —

Едни я вършатъ и нареждатъ,

Спокоенъ тѣ незнаятъ часъ,

А нѣкои току се вреждатъ, —

Ушь тѣ я вършили тогасъ;

Но тѣхъ нито ги е имало,

Отъ пѣтя слухъ имъ салъ припало, —

И бързатъ — бързатъ на редѣтъ.

Като мухата на рогѣтъ. —

17.

Щурець и Мравей.

По моравка — по брѣзна,

Отъ трѣвица —

На трѣвица,

Кат' въртоглава коза,

Хвъркалъ, скачалъ нанъ щурецъ;

Той си чуркалъ и щурчалъ,

Цѣло лѣто пѣсенъ пѣлъ, —